

The Courts

Haifa District Court

Appearing before a panel of judges:

Y. Cohen

Y. Amit

Y. Dar (Presiding judge)

Criminal 000189/03

Date: January 12, 2004

In the matter of:

State of Israel

-vs.-

Rajbi Munir

Represented by Counsel Atty. Khatib Jamil

The Prosecutor

The Defendant

Sentence

It was on March 5, 2003, that bitter and frenzied day on which 17 people were killed and many others were injured in a suicide attack that occurred on Bus 37 on Moriah Blvd. in Haifa. The charges before us deal with this attack and the acts that preceded it.

1. The Indictment and the Conviction

1.1 We convicted the Defendant, based on his admission, for the offenses of concealment and conspiring to aid the enemy in wartime – offenses under Sections 95, 92 and 99 of the Penal Code, 5737 – 1977.

According to the facts of the revised indictment, to which the Defendant confessed and was convicted, the Defendant was involved, together with his brothers Hafiz and Isma'il, in planning the attacks in Israel as described below. Hafiz is a resident of Hebron while the Defendant and his brother Isma'il are residents of Haifa.

1.2 Around October 2002, Hafiz told the Defendant that he was recruited into a Hamas cell and that he took part in attacks against soldiers including the killing of male and female soldiers.

1.3 The Defendant and his brother Isma'il spoke a number of times during 2002 about operations against Israel. During one of these conversations, they conspired to commit a suicide attack within the borders of the State of Israel. The plan which the Defendant proposed to his brother Isma'il was that Isma'il would blow himself up and a few minutes afterwards, the defendant would blow himself up as well in the same place, with the objective to harm the security and rescue forces which would arrive at the scene of the incident. When Isma'il agreed to the plan, the Defendant then told Hafiz.

[stamp:] Yisrael Hen, Clerk, District Court, Haifa (1), 10/3/11 [stamp:] Haifa District Court, **I hereby certify that this copy is true and faithful to the original**, Date 9/14/2011, Chief Clerk [signature] [stamp:] Haifa District Court

L_C181139

The Courts**Haifa District Court****Criminal 000189/03****Appearing before a panel of judges: Y. Dar (Presiding judge)****Date: January 12, 2004****Y. Cohen****Y. Amit**

1 Further, the Defendant asked Isma'il to experiment connecting a mobile telephone with a lamp, so that when the
2 telephone would ring, the lamp would light up. The Defendant explained that the experiment was intended to be
3 used in the future in an attack, by connecting a mobile phone to an explosive material that would explode.
4

5 1.4 Around February 2003, the Defendant met with Hafiz in Hebron and they conspired to commit a suicide attack
6 in Haifa. Hafiz approached the Defendant and explained to him that he needed the Defendant's help for the plan
7 including locating a target, bringing the terrorist who would commit the attack into Israel, and hiding the
8 explosive device that would be used in the attack. When the Defendant agreed, they decided that the exact
9 details of the attack would be discussed by them at a later date.
10

11 1.5 In a meeting held in Jerusalem on March 1, 2003, Hafiz announced that the Hamas organization intended to
12 carry out a suicide attack in Haifa, whereby the suicide bomber would leave Hebron, be driven to a certain
13 location by Hafiz and then the Defendant would drive him to the site of the attack. During the discussion the
14 Defendant proposed a government building as a possible site for the attack, and offered as an example an ISA
15 facility.
16

17 1.6 On March 4, 2003 Hafiz notified the Defendant that the suicide bomber would enter Israel the following day, on
18 March 5, 2003, in order to carry out the attack. On March 5, 2003 Hafiz drove the suicide bomber from Hebron
19 to Haifa. Hafiz spoke with the Defendant at noontime and the Defendant understood from this conversation that
20 Hafiz was with the suicide bomber on their way to the attack.
21

22 1.7 The suicide bomber, who was driven from Hebron to Haifa, got on a 37 Egged bus in Haifa and detonated
23 himself around 2:00 p.m. on March 5, 2003, adjacent to 48 Moriah Blvd. Seventeen of the passengers on the bus
24 were killed in the attack and dozens were injured.
25

26 1.8 The Defendant's actions, as described in the indictment, amounted to conspiracy to aid an enemy in war and
27 concealment, by his silence, of the planned attack which the Defendant knew about, both from the preliminary
28 plans with Hafiz and from Hafiz's reports that were made before the incident occurred.

[stamp:] Haifa District Court

L_C181140

The Courts**Haifa District Court****Criminal 000189/03****Appearing before a panel of judges: Y. Dar (Presiding judge)****Date: January 12, 2004****Y. Cohen****Y. Amit****2. Proceedings after the conviction**

2.1 The Defendant admitted to the revised indictment, after the removal of two counts: the failure to prevent a crime and conspiracy to murder – offenses under sections 262, 300 and 499 of the Penal Code, 5737 – 1977. The Defendant's admission was made without any agreement as to sentencing, other than the absence of any objection by the Prosecution to the Defense Attorney's motion that we order a probation report which we did.

2.2 Following the Defendant's conviction, the representative body of the parents of the victims of the attack submitted a motion. In the motion the parents asked that we order the dismissal of "the plea bargain" (in their words). The reasons stated in the motion was that the two counts should not have been deleted, since it would not have been difficult to attribute the offenses to the Defendant, and convict him on four statutory counts in the original indictment.

2.3 We heard the arguments of counsel for the parents as well as a number of parents. We listened to the Prosecutor's response. After an adjournment, to allow additional investigations to be carried out by the Prosecution, and after another response of the Prosecution was filed with us, we dismissed the motion. In our decision of January 4, 2003, we explained that the deletion of the two statutory counts in the original indictment was meaningless. One of the statutory counts that were erased (failure to prevent a crime) was in any case subsumed in the more serious crime of concealment and it is not clear that it should have been included in the indictment from the beginning. As for the offense of conspiracy to commit murder, we stated that the families were not deprived of their rights, since the more serious offense of conspiring to aid an enemy in wartime was retained. We reiterated that there was no bargain made about the sentencing, and the parties left this issue to the discretion of the court.

3. Argument for sentencing

3.1 The District Attorney, who argued the sentence on behalf of the Prosecution, said that the proper punishment was life imprisonment without any room for mercy towards the Defendant. She emphasized the difficulty in wartime dealing with individuals like the Defendant, who are "enemies from within."

[stamp:] Haifa District Court

L_C181141

The Courts**Haifa District Court****Criminal 000189/03****Appearing before a panel of judges: Y. Dar (Presiding judge)****Date: January 12, 2004****Y. Cohen****Y. Amit**

- 1 3.2 The District Attorney continued to argue that a suicide attack is not the work of only one person. The suicide
2 bomber is part of a group, and each of the members of the group contributes to the outcome. She further
3 emphasized the seriousness of the fact that the Defendant was living in Haifa, where he could plan, together with
4 his brother, attacks in the State of Israel because of his familiarity with the conditions in the city.
5
- 6 3.3 As for the offense of conspiracy to aid an enemy, the District Attorney stated that the conspirator is considered
7 under the law the same as the individual who carries out the act, and the actions of the Defendant are on the
8 upper scale of the severity of the offense. She further emphasized the need for a substantial punishment in order
9 to deter potential offenders from taking part in these types of crimes. She also asked for the maximum penalty to
10 be imposed for the charge of concealment.
11
- 12 3.4 The District Attorney referred to the report and stated that if we were expecting any type of remorse from the
13 Defendant, or at least information that would contribute to an understanding of his thought process, the report
14 did not contain either.
15
- 16 3.5 We heard the families of the victims and they were very difficult and painful words. We cannot even begin to
17 present all the things that were said in our sentence, or even a small amount of things that were said. We do not
18 pretend to be able to put on paper the enormity of the pain and grief that the families expressed. They spoke
19 about the terrible loss they felt, the inexplicable loss of the son or daughter whose life was cut short, about the
20 fact that since the day of the incident and onward they themselves stopped living. They mentioned the finality of
21 death, the knowledge that would be with them for the rest of their lives that their dear ones would not be with
22 them anymore, would not grow up, would not develop and would not establish families.
23
- 24 The families asked that the Defendant be strictly punished, and in the absence of a death penalty, to guarantee
25 that he would be imprisoned for the rest of his life without any possibility of parole.
26
- 27 Even though the injured victims were not brought before us, we do not forget their pain or the pain of their
28 families either.

[stamp:] Haifa District Court

L_C181142

The Courts**Haifa District Court****Criminal 000189/03****Appearing before a panel of judges: Y. Dar (Presiding judge)****Date: January 12, 2004****Y. Cohen****Y. Amit**

1 3.6 The Defense Attorney – who argued before us amidst a tough, charged atmosphere – argued that there is nothing
 2 that ties the Defendant to the attack and the outcome, since the Defendant was not charged with being an
 3 accessory to murder. He further stated that the indictment does not contain any reference to the existence of any
 4 mental element by the Defendant regarding the attack. In this context he said that Hafiz did not tell the
 5 Defendant about his plans in respect to the name of the suicide bomber and where the attack would take place.
 6 As for the charge of concealment he noted that the duty to report related to the act committed by the Defendant's
 7 brother, and the Defendant should not be obliged to report to the authorities about his brother's intentions or
 8 actions.
 9

10 The Defense Attorney cited case law to demonstrate that even in more serious cases, more lenient punishments
 11 were meted out than those petitioned for by the Prosecutor. The Defense Attorney told us that the Defendant was
 12 waiving his right to speak before sentencing.
 13

14 **4. Sentence**

15
 16 4.1 It seems that you cannot find any resident among the residents of Haifa who does not know at least one family
 17 who lost someone dear to them in the horrible attack. When the attack occurred, every parent in the Carmel,
 18 whose children were still in school, began to search for their sons and daughters, as the attack occurred at the
 19 end of the school day, and any of the children could have been on the bus where the attack took place. The
 20 suicide bomber, before connecting the electrical circuit that caused the explosion, saw his victims, but he had
 21 only one goal before his eyes – the result of blind hatred – to kill them, as many as possible.
 22

23 In a war that the State is conducting against its enemies, we know who our enemies are from the outside, but we
 24 do not know who are helping them from inside, they live among us and walk among us, are flourishing in the
 25 democratic environment and enjoying its benefits, and at the same time are working to subvert it.
 26

27 4.2 The Defendant, who lives in the heart of the city of Haifa, conspired with the enemies of the State to assist them
 28 in their war against the State of Israel, even though he holds an Israeli identity card. The Defendant chose to hold
 29 his peace, and instead of fulfilling his civic duty and reporting the terrible deed which was about to take place,
 30 allowed the terrorist to commit the attack and leave behind a long line of victims, so that "here lay our bodies,"
 31 and families in ruins. This is what will be before us when we decide the sentence.

[stamp:] Haifa District Court

L_C181143

The Courts

Haifa District Court

Criminal 000189/03

Appearing before a panel of judges: Y. Dar (Presiding judge)

Date: January 12, 2004

Y. Cohen

Y. Amit

1 4.3 The families made before us many difficult statements and complaints about how the State failed to protect and
 2 safeguard their loved ones, and they petitioned the court as a body which represents, in their words, the final
 3 frontier in the war against terror. And we asked ourselves, is it not a heavy burden that the families dropped at
 4 our doorstep – how do they expect the court to serve as a protective wall, and the sole weapon that we have is
 5 our book of laws!

6
 7 4.4 The offense of aiding the enemy in war, an offense according to section 99 of the Penal Code, 5737 – 1977, is
 8 one of a number of offenses that the legislature planted in the garden of offenses against State security. We have
 9 said in the past about these offenses (Civil File (Haifa) 259/02 **State of Israel v. Tajrid**, issued on January 15,
 10 2003):

11
 12 **“A cold wind blows between the sections of the law dealing with the security of the State, and**
 13 **anyone reading them, feels a shudder down their back, as if the legislator is standing above him**
 14 **shaking his index finger at him ‘be careful not to enter the forbidden garden.’ The penalties are**
 15 **very serious...”**

16
 17 We cite the language of sections 92 and 99:

18
 19 **“92. Conspiring or an attempt to commit a crime under this part, is the same as the commission of**
 20 **the offense.**

21
 22 **99. (a) A person who commits, with an intent to aid an enemy in his war against Israel, an act that**
 23 **assists him in doing so – his sentence is death or life imprisonment.**

24 **(b) For the purpose of this section, ‘aid’ – includes delivering information with the intent that it will**
 25 **reach the enemy or knowing that it is meant to reach the enemy, and it is not relevant that if at the**
 26 **time of its delivery there is no war being conducted.”**

27
 28 The offense of aiding the enemy in war is a unique offense. It is unique because it needs a double special intent –
 29 an intent to aid the enemy in his war and an intent to harm the security of the State – Criminal Appeal 6411/98
 30 **Minbar v. State of Israel**, 55(2) Decision 150, 207. And what is this intent? An awareness of the elements of
 31 the factual basis and a desire to bring about a result. This is a behavioral offense that does not

[stamp:] Haifa District Court

L_C181144

The Courts**Haifa District Court****Criminal 000189/03**Appearing before a panel of judges: **Y. Dar (Presiding judge)****Date: January 12, 2004****Y. Cohen****Y. Amit**

1 require a result, and it is sufficient to have a desire (“wish”) to achieve a result – Civil Appeal 172/88 **Vanunu v.**
 2 **State of Israel**, 44(3) P.D. 265, 277, 302.

3
 4 With respect to the offense of aiding an enemy, the legislature did not discuss the word “**aid**” as a derivative
 5 offense, but as an independent offense that stands on its own. Further, in section 92 of the Law, the legislature
 6 compared the status of a person who conspires or one who attempts to commit an offense of aiding the enemy, to
 7 someone who commits the actual offense.

8
 9 What is the unique severity that the legislature felt to attribute to the offense of aiding the enemy in war, so that
 10 the punishment would be death (!!!) or life imprisonment? Such a severe punishment, that even the legislature
 11 found it proper to impose on someone whose actions do not pass the threshold of conspiracy or attempt?
 12

13 The answer is that the offense of aiding an enemy in war affects our very lives, it touches on the essence of the
 14 existence of the State, the safety of its citizens and residents, the administration of rule and government.
 15

16 4.5 Therefore, in drug offenses we recognized “the drug chain” and in offenses dealing with trafficking in women
 17 we recognized the “trafficking chain” – Criminal Appeal 11196/02 **Prodental v. State of Israel**, 64 Dinim 955.
 18 And at present when suicide bombers are exploding themselves in the middle of a city, on buses and inside
 19 businesses, we became introduced to the “chain of death.” The order of the chain begin with inciters, planners,
 20 funders and recruiters, and continues onto “engineers” and aiders and abettors, and ends with the pressing of the
 21 switch, the explosion followed by a moment of silence and the stench of burning flesh.
 22

23 Our war against the chain of death is like Israel’s war against Amalek. A war to the finish without compromises.
 24 And in the legal sphere, the court must act to the best of its ability to break the chain, each and every link.
 25 Therefore, the court is entitled and must give content to the offense of aiding an enemy in war, and the
 26 legislature gave a wide opening to the court in the definition of the aid, in the word “**including**.” Thus we learn
 27 that the aid to the enemy has many faces, and can wear different forms and alternatives.

[stamp:] Haifa District Court

L_C181145

The Courts**Haifa District Court****Criminal 000189/03****Appearing before a panel of judges: Y. Dar (Presiding judge)****Date: January 12, 2004****Y. Cohen****Y. Amit**

1 4.6 In the case before us, the Defendant did not hide his desire or intention to provide assistance in the commission
2 of attacks against citizens of the State. In the beginning, he conspired with his brother Isma'il to commit a
3 suicide attack with him in Haifa, and he told this conspiracy to his brother Hafiz who lived in Hebron. He asked
4 his brother Isma'il to conduct an experiment to test the possibility of operating an explosive device from a
5 distance by using a mobile phone. He agreed to help his brother Hafiz commit an attack in Israel and to help find
6 a target for the attack, to bring the terrorist to Israel, to hide the explosive device and to drive the terrorist from a
7 specific point where his brother Hafiz would bring him. And on the date before the horrible attack, after his
8 brother Hafiz told him about the attack that would take place the next day, answered that on his part, it was fine.
9

10 And on the actual day of the attack, after talking to his brother Hafiz and understanding that he and the attacker
11 were on their way to commit the attack, he did not tell anyone about the suicide bomber who was entering the
12 city. For this the Defendant was also convicted with the crime of concealment and it is surprising, why the
13 defense counsel, during his summations for punishment, argued about the applicability of the exception in
14 section 95(c) of the Penal Code after the Defendant admitted to this offense. In any event, and needless to add,
15 we will say that since the suicide bomber was not the Defendant's brother, the Defendant cannot in any case
16 avail himself of this exception [parenthetically we would like to add that Hafiz, the Defendant's brother, was
17 killed, following an IDF strike].
18

19 4.7 It is not hidden from us the fact that the Defendant was not assigned any connection to the commission of the
20 specific attack on the 37 bus and that he is not considered an accomplice or abettor to the actual attack but is
21 someone who covered up the actions (see also the response of the State to the petition of the bereaved families,
22 on the page before the last). However, in our opinion, the factual review described above, for which the
23 Defendant was convicted for conspiracy to aid the enemy in war, is sufficiently dire, and shows that the
24 Defendant acted with enthusiasm and empathy, and included taking initiative, in order to place him in the chain
25 of death.
26

27 Needless to say the probation report does not teach us about the mindset of the Defendant. The report contains
28 general statements about the fact that the Defendant did not initially believe that his brother Hafiz's intention
29 was serious. But the Defendant did not say this to us, not even at the stage of sentencing, and also did not
30 express regret for his actions or omissions.

[stamp:] Haifa District Court

L_C181146

The Courts

Haifa District Court

Criminal 000189/03

Appearing before a panel of judges: Y. Dar (Presiding judge)

Date: January 12, 2004

Y. Cohen

Y. Amit

1 4.8 Any person who takes part in the chain of death, including one who conspires and attempts to take part in the
 2 same chain, knows that if he is caught, he will not be vindicated, and that he will face serious sentence. And in
 3 fact, in the case law that was submitted to us by the defense attorney, punishments were meted out that varied
 4 between sentences of six and a half to ten years. This is also the case where defendants were convicted in aiding
 5 an enemy in war or conspiracy to aid an enemy in war [see Felony Case 1193/02 **State of Israel v. Na'aman et**
 6 **al**; Felony Case 1059/02 **State of Israel v. Musa Hasuna et al**; Felony 5067/02 **State of Israel v. Sofyan et al**).
 7 However, each case and its circumstances. Moreover in two of the cases, a plea bargain was reached also about
 8 the sentencing or its parameters, and we have a general rule that we do not infer from plea bargains with regard
 9 to the Prosecution's considerations for each agreement.

10
 11 In addition, with the passing of time, and as long as the wave of attacks and suicide bombers has not yet been
 12 eradicated from the country, we find it proper to raise the bar of the punishment in these types of offenses.

13
 14 Someone who put himself voluntarily, with initiative and wholeheartedly at the service of the enemy, as a tool,
 15 so that the enemy could use him, his ideas and his initiatives, and operate him to achieve its goals, someone who
 16 transformed himself into a tool in the hands of those seeking to murder and harm residents of Israel, commits the
 17 worst of actions, and his punishment must be measured accordingly. Other than the requirement that the
 18 punishment reflect the severity of the action, the punishment must act as a deterrent to anyone who may consider
 19 in the future being used as a tool by murderous organizations, to carry out acts of terror and murder.

20
 21 In the end, our decision is to impose a life sentence of imprisonment on the Defendant.

22
 23 Right to appeal within 45 days.

24
 25 **Handed down today 18 Tevet, 5764 (January 12, 2004)**

26
 27 _____
 28 **Y. Dar, Judge**

_____ **Y. Cohen, Judge**

_____ **Y. Amit, Judge**

[stamp:] Yisrael Hen, Clerk, District Court, Haifa (1), 10/3/11 [stamp:] Haifa District Court, **I hereby certify that this copy is true and faithful to the original**, Date 9/14/2011, Chief Clerk [signature]

[stamp:] Haifa District Court [stamp:] Haifa District Court [stamp:] Haifa District Court

אנו ביה שני, רשם בימ"ש העליון
 מאשר בזה, כי החתימה על מסמך מעבר
 לדף היא חתימה של לידא רחמי
 נשיא/נשיאת בית המשפט העליון
 מוכר ראשי של בימ"ש המחוזי/של
 וכי החותמת היא החותמת של בית משפט
 המחוזי/של קריית
 תאריך: 14.11.2011

גילי שני
 14-11-2011
 רישום בית המשפט העליון

I, Guy Shani
 Registrar of the Supreme Court,
 certify that the signature and seal
 appearing on the document overleaf
 are the signature and seal of

Israel Hon. Gen. Sec., District Court, Haifa

Date: 14.11.2011

גילי שני
 14-11-2011
 רשם בית המשפט העליון

[stamp:] Guy Shani
 November 14, 2011
 Registrar of the Supreme Court
 [signature]

[stamp:] Guy Shani
 November 14, 2011
 Registrar of the Supreme Court
 [signature]

APOSTILLE
 (CONVENTION DE LA HAYE 5 DU OCTOBER 1961)

1. STATE OF ISRAEL		מדינת ישראל	.1
2. THIS PUBLIC DOCUMENT HAS BEEN SIGNED BY MR./MS	שני גיא SHANI GUY	מסמך ציבורי זה נחתם בידי מר/מ	.2
3. ACTING IN THE CAPACITY OF		המכתן בתור רשם בית משפט העליון	.3
4. BEARS THE SEAL/STAMP OF THE MINISTRY OF	בית משפט עליון JUSTICE	משא את החותם/חותמת של משרד	.4
5. CERTIFIED AT THE MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS		אושר במשרד החוץ	.5
6. THE	18/11/2011	ביום	.6
7. BY	לידא רחמי LIDAR RAHMA חתימה הקונסולרית BUREAU HANUSHI	על-ידי	.7
8. NO 537467.		מס' 537467	.8
9. SEAL/STAMP		חותם/חותמת	.9
10. SIGNATURE, JERUSALEM		חתימה, ירושלים	.10

בתי המשפט

בית משפט מחוזי חיפה

פ 000189/03

תאריך: 12/01/2004

כפני הרכב כב' השופטים: יי דר [אב"ד]
יי בהן
יי עמית

ישראל
מזכיר
בית הדין
חיפה
3.10.11

בעניין:

מדינת ישראל

- נגד -

רג'בי מוניר

ע"י ב"ב עו"ד

עו"ד חטיב גמיל

המאשימה

הנאשם

בית המשפט המחוזי חיפה
אני מאשר
שרעות זה נכון ומתאים למקור
4.9.11
תאריך
17 פובליק ראשי

גזר דין

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25

1. האישום וההרשעה

1.1 הרשענו את הנאשם, על פי הודאתו, בעבירות של חיפוי וקשירת קשר לסיוע לאויב במלחמה - עבירות לפי סעיפים 95, 92 ו-99 לחוק העונשין, תשליז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם והורשע, היה הנאשם מעורב, ביחד עם אחיו חאפז ואסמאעיל, בתכנון פיגועים בישראל כפי שיפורט להלן. חאפז הוא תושב חברון בעוד שהנאשם ואחיו אסמעיל הם תושבי חיפה.

1.2 סמוך לחודש אוקטובר 2002, סיפר חאפז לנאשם כי התגייס לחוליה של החמאס, וכי נטל חלק בפיגועים כנגד חיילים ובכללם הריגת חיילים וחיילות.

1.3 הנאשם ואחיו אסמעיל קיימו שיחות במהלך שנת 2002, ביחס לפעולות נגד ישראל. במהלך אחת השיחות האלה, קשרו השניים קשר לבצע יחד פיגוע התאבדות בתחומי מדינת ישראל. התכנית אותה הציע הנאשם לאחיו אסמעיל היתה, כי אסמעיל יפוצץ את עצמו ודקות מספר לאחר מכן, יפוצץ עצמו גם הנאשם באותו מקום, וזאת במטרה לפגוע בכוחות בטחון והצלה שיגיעו לזירת הארוע. משהסכים אסמעיל לתכנית, דיווח על כך הנאשם לחאפז.

בתי המשפט

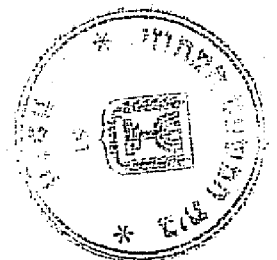
פ 000189/03

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 12/01/2004

בפני הרכב כב' השופטים: י' דר [אב"ד]
י' כהן
י' עמית

- 1 בנוסף, הנאשם הציע לאסמעיל לערוך ניסוי של חיבור טלפון סלולרי למנורה, כך שבשעה
2 שיעלצל הטלפון, תדלק המנורה. הנאשם הסביר כי הניסוי נועד לבצע בעתיד פיגוע, על ידי
3 חיבור טלפון סלולרי לחומר נפץ שיתפוצץ.
4
- 5 1.4 סמוך לחודש פברואר 2003, נפגש הנאשם עם חאפו בחברון ושם קשרו קשר לבצע בחיפה
6 פיגוע התאבדות. חאפו פנה לנאשם והסביר לו שלצורך התכנית, הוא זקוק לעזרת הנאשם
7 שתכלול איתור מטרה, הכנסת המפגע לישראל והסתרת המטען שישמש לפיגוע.
8 משהסכים הנאשם, סוכם בין השניים כי פרטי הפיגוע המדוייקים ידונו ביניהם בהמשך.
9
- 10 1.5 במפגש שהתקיים בירושלים בתאריך 1.3.03, מסר חאפו על כוונת ארגון החמאס לבצע
11 פיגוע התאבדות בחיפה, כך שהמחבל המתאבד יצא מחברון, יוסע עד לנקודה מסויימת על
12 די חאפו, ומאותה נקודה יסיע אותו הנאשם למקום הפיגוע. באותה שיחה הציע הנאשם
13 כיעד לפיגוע, מבנה ממשלתי, והביא כדוגמה מתקן של השבי"כ.
14
- 15 1.6 בתאריך 4.3.03 הודיע חאפו לנאשם, כי המחבל המתאבד יכנס לשטח מדינת ישראל
16 למחרת, בתאריך 5.3.03, על מנת לבצע הפיגוע. ביום 5.3.03, הסיע חאפו את המחבל
17 המתאבד מחברון לחיפה. חאפו שותח עם הנאשם בשעות הצהריים, ומשיחה זו הבין
18 הנאשם, כי חאפו נמצא עם המחבל המתאבד בדרכם לפיגוע.
19
- 20 1.7 המחבל המתאבד שהוסע מחברון לחיפה, עלה לאוטובוס אגד בקו מס' 37 בחיפה ופוצץ
21 עצמו בסביבות השעה 14:00 ביום 5.3.03, ליד בית מס' 48 בשד' מוריה. 17 מנוסעי
22 האוטובוס נרצחו בפיגוע ועשרות נפצעו.
23
- 24 1.8 מעשיו של הנאשם, כפי שתוארו בכתב האישום, הגיעו כדי קשירת קשר לסייע לאויב
25 במלחמה וחיפוי. מעשים אלה כללו יוזמה ושיתוף בקשר לגרום למותם של ישראלים,
26 וחיפוי, בדרך של שתיקה, על הפיגוע שדבר ביצועו הקרוב היה ידוע היטב לנאשם, הן
27 מתכניות מוקדמות עם חאפו והן מדיווחיו של חאפו שנעשו לפני קרות הארוע.
28
29
30
31

בתי המשפט

פ 000189/03

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 12/01/2004

בפני הרכב כב' השופטים: י" דר [אב"ד]
י" כהן
י" עמית

- 1
- 2 ההליכים לאחר ההרשעה 2.
- 3
- 4 2.1 הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, לאחר שנמחקו ממנו שתי הוראות חוק
5 והן: אי מניעת פשע וקשירת קשר לרצח - עבירות לפי סעיפים 262, 499 + 300 לחוק
6 העונשין, התשלי"ז - 1977. הודאת הנאשם נעשתה מבלי שהושגה הסכמה לגבי העונש,
7 פרט להעדר התנגדות של התביעה לבקשת הסניגור כי נורה על הגשת תסקיר של שירות
8 המבחן וכך עשינו.
- 9 2.2 לאחר הרשעתו של הנאשם, הוגשה לנו בקשה של נציגות הוריהם של הנרצחים בפיגוע.
10 בבקשה זו עתרו ההורים כי נורה על ביטול "עסקת הטעון" (כהגדרתם). הבקשה נומקה
11 בכך שלא היה מקום למחוק שתי הוראות החוק שנמחקו, שכן לא היה קושי להוכיח
12 בראיות את המיוחס לנאשם, ולהביא להרשעתו בארבע הוראות החיקוק שבכתב האישום
13 המקורי.
- 14
- 15 2.3 שמענו טעוני ב"כ נציגותם של ההורים וכן מספר הורים. שמענו תגובת ב"כ המאשימה.
16 לאחר דחיה, כדי לאפשר בדיקות נוספות על ידי הפרקליטות, ולאחר שהוגשה לנו תגובה
17 נוספת של הפרקליטות, דחינו את הבקשה. בהחלטתנו מיום 4.1.2003, הסברנו כי
18 למחיקת שתי הוראות החיקוק שבכתב האישום המקורי אין משמעות. אחת מהוראות
19 החיקוק שנמחקה (אי מניעת פשע) נבלעת ממילא בעבירת החיפוי החמורה ממנה וספק
20 אם היה מקום לכלול אותה מלכתחילה בכתב האישום. באשר לעבירה של קשירת קשר
21 לרצח, ציינו כי זכויות המשפחות לא קופחו, לאור השארתה של העבירה החמורה יותר
22 של קשירת קשר לסיוע לאויב בעת מלחמה. חזרנו והדגשנו כי לא היתה הסכמה בדבר
23 עונש, והצדדים שאירי ענין זה לשיקול דעתו של בית-המשפט.
- 24
- 25 הטעון לעונש 3.
- 26
- 27 3.1 פרקליטת המחוז, שטענה בפנינו לעונש בשם המאשימה, אמרה שהעונש הראוי לנאשם
28 הוא מאסר עולם ואין מקום לגלות רחמים כלפי הנאשם. היא הדגישה את הקושי
29 במלחמה נגד אנשים כמו הנאשם, שהם "אויב מבית".
30
31

בתי המשפט

פ 000189/03

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 12/01/2004

בפני הרכב כב' השופטים: יי דר [אב"ד]
יי כהן
יי עמית

- 1
- 2 פרקליטת המחוז הוסיפה וטענה כי פיגוע התאבדות אינו פרי מעשיו של אדם אחד. 3.2
- 3 המתאבד הוא חלק מקבוצה, וכל אחד מחברי הקבוצה תורם את תרומתו לתוצאה. עוד
- 4 הדגישה את החומרה שבהימצאו של הנאשם בחיפה, שם יכול היה לתכנן, יחד עם אחיו,
- 5 פיגועים במדינת ישראל מתוך היכרות עם תנאי העיר.
- 6
- 7 לענין העבירה של קשירת קשר לסייע לאויב, ציינה פרקליטת המחוז כי דינו של הקושר 3.3
- 8 השווה על ידי המחוקק לדינו של המבצע, ומעשיו של הנאשם מצויים ברף העליון של
- 9 חומרת העבירה. עוד הדגישה את הצורך בענישה כבדה, כדי להרתיע עבריינים
- 10 פוטנציאליים מפני נטילת חלק בעבירות כאלה. גם לענין החיפוי ביקשה לגזור את העונש
- 11 המירבי.
- 12
- 13 פרקליטת המחוז הפנתה לעולה מן התסקיר וציינה שאם ניתן היה לצפות להבעת חרטה 3.4
- 14 מצד הנאשם, או לפחות למידע שיתרום להבנת דרך מחשבתו, אין בתסקיר לא זה ולא זה.
- 15
- 16 שמענו את דברי משפחות הנרצחים והדברים היו קשים וכואבים. לא נוכל להביא 3.5
- 17 במסגרת גזר דינו אף לא מקצת הדברים שנאמרו, ולא נתיימר להוריק אל דף נייר את
- 18 עוצמת תחושות הכאב והיגון שהעבירו בני המשפחות. הם סיפרו על האובדן הנורא שפקד
- 19 אותם, על חסרונו הבלתי נתפס של בן המשפחה או בת המשפחה שקיפדו חייהם, על כך
- 20 שמיום האירוע ואילך הם עצמם פסקו לחיות. הם הזכירו את הסופיות שבמוות, את
- 21 הידיעה שתלווה אותם בשארית חייהם כי יקירם לא יהיה איתם עוד, לא יגדל, לא יתפתח
- 22 ולא יקים משפחה.
- 23
- 24 בני המשפחות ביקשו להחמיר בעונשו של הנאשם, ובהיעדר עונש מוות, להבטיח שיכלא 25
- 26 לשארית חייו ולא יצא מן הכלא בשום שלב.
- 27 אף שדבר הפצועים לא הובא בפנינו במישרין, אין אנו שוכחים גם את כאבם וכאב 28
- 29 משפחותיהם.
- 30
- 31

בתי המשפט

פ 000189/03

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 12/01/2004

בפני הרכב כב' השופטים: י" דר [אב"ד]
י" כהן
י" עמית

- 1 הסניגור - שטען בפנינו באוירה קשה וטעונה - טען שאין מקום לקשור בין הנאשם לבין
2 הפיגוע ותוצאותיו, שהרי הנאשם לא מואשם בסיוע לרצח. עוד הוסיף שאין בכתב
3 האישום התייחסות לקיומו של יסוד נפשי אצל הנאשם ביחס לפיגוע. בהקשר זה הוסיף
4 שחאפו לא שיתף את הנאשם בתכניותיו לגבי שמו של המפגע ומקום הפיגוע המתוכנן.
5 לענין החיפוי ציין שתובת הדיווח התייחסה למעשה של אחיו של הנאשם, ואין מקום
6 לדרוש מן הנאשם לדווח לשלטונות על כוונותיו או על מעשיו של האח.
7
- 8 הסניגור הפנה לפסיקה כדי להצביע על כך כי במקרים חמורים יותר, נגזרו עונשים קלים
9 מאלו שהתבקשו על ידי המאשימה. הסניגור הודיענו כי הנאשם מוותר על זכותו לשאת
10 את דברו טרם גזירת הדין.
11
- 12 **גזירת הדין** 4.
- 13
- 14 4.1 דומה, כי לא תמצא תושב מתושבי חיפה, שלא הכיר לפחות משפחה אחת שאיבדה את
15 יקירה בפיגוע הנורא. בעת שאירע הפיגוע, כל הורה בכרמל, שילדיו עדיין מבקרים בבית
16 הספר, החל לחפש את בניו ובנותיו, שכן השעה היתה שעת סיום הלימודים, וכל ילד יכול
17 היה להיות על האוטובוס בו נעשה הפיגוע. המחבל, קודם שחיבר את המעגל החשמלי
18 שגרם לפיצוץ, ראה את קורבנותיו, אך לנגד עיניו עמדה מטרה אחת ויחידה - פרי שנאה
19 מעוררת - להרוג בהם, כמה שיותר.
20
- 21 במלחמה שמנהלת המדינה נגד אויביה, יודעים אנו מי הם אויבי המדינה מבחוץ, אך אין
22 אנו יודעים מי הם אלה המסייעים לאויביה מבפנים, והם חיים בתוכנו והולכים ביננו,
23 צומחים בחממת הדמוקרטיה ונהנים ממנעמיה, אך בו בזמן חותרים תחתיה.
24
- 25 4.2 הנאשם, המתגורר בלב ליבה של העיר חיפה, חבר לאויבי המדינה לסייע להם במלחמתם
26 במדינת ישראל, הגם שהוא נושא תעודת זהות ישראלית. הנאשם בחר למלא פיו מים,
27 ותחת שימלא חובתו האזרחית וידווח על המעשה הנורא האמור להתבצע, אפשר למחבל
28 לבצע את הפיגוע ולהותיר אחריו שורה ארוכה של קורבנות, בבחינת "הנה מוטלות
29 גופותינו", ומשפחות חרבות. את זאת נעמיד נגד עינינו בבואנו לגזור את הדין.
30
31

בתי המשפט

000189/03 א

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 12/01/2004

בפני הרב כב' השופטים: י' דר [אב"ד]
י' כהן
י' עמית

- 1 4.3 המשפחות הטיחו בפנינו דברים קשים וטענות על כישלונה של המדינה לשמור ולהגן על
2 יקיריהם, ופנו לבית המשפט כמי שמייצג, לדבריהן, את חומת המגן האחרונה במלחמה
3 בטרור. ואנו שאלנו את עצמנו, האם לא כבד המשא שהניחו המשפחות לפתחנו - הכיצד
4 מצפים מבית המשפט לשמש חומת מגן, וכלי הנשק היחיד שבידנו הוא ספר התוקים!
5
6 4.4 העבירה של סיוע לאוייב במלחמה, עבירה לפי סעיף 99 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, היא
7 אחת מני מספר עבירות ששתל המחוקק בן של עבירות כנגד בטחון המדינה. על עבירות אלו
8 אמרנו בעבר (ת.א. (חי"י) 259/02 מדינת ישראל נ. תג'ריד, ניתן ביום 15.1.2003):
9

10 "רוח קרה מנשבת בין סעיפי החוק שעניינם בטחון המדינה,
11 וכל הקורא בהם, צמרמורת אוזות בגוו, כאילו ניצב המחוקק
12 מעליו ומתרה בו באצבע זקודה 'הישמר פן תיכנס אל
13 תחומי הגן האסור'. העונשים חמורים הם.."

14
15 נשים נגד עיננו את לשון סעיפים 92 + 99:

16
17 "92. קשר או נסיון לעבור עבירה לפי פרק זה, דינם כדין מעשה
18 העבירה.

19
20 99. (א) מי שעשה, בכוונה לסייע לאויב במלחמתו נגד ישראל,
21 מעשה שיש בו כדי לסייעו לכך, דינו - מיתה או מאסר עולם.
22 (ב) לענין סעיף זה, 'סיוע' - לרבות מסירת ידיעה בכוונה שתגיע
23 לידי האויב או בידועין שהיא עשויה להגיע לידי האויב, ואין נפקא
24 מינה שבעת מסירתה לא התנהלה מלחמה".

25
26 העבירה של סיוע לאויב במלחמה היא עבירה מיוחדת. מיוחדת על שום מה: על שום
27 שנדרשת בה כוונה מיוחדת כפולה - כוונה לסייע לאויב במלחמתו וכוונה לפגוע בבטחון
28 המדינה - ע"פ 6411/98 מנבר נ. מדינת ישראל, פ"ד נה(2) 150, 207. ומהי אותה כוונה?
29 מודעות לרכיבי היסוד העובדתי ורצון להביא לתוצאה. מדובר בעבירת התנהגות שאינה
30
31

בתי המשפט

פ 000189/03

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 12/01/2004

בפני הרכב כב' השופטים: יי דר [אב"ד]
יי בהן
יי עמית

1 דורשת תוצאה, ודי ברצון ("חפץ") להשיג תוצאה - ע"פ 172/88 ועונו נ. מדינת ישראל, פי"ד
2 מד(3) 265, 277, 302.

3
4 בעבירה של סיוע לאויב לא דיבר המחוקק ב"סיוע" במובן של עבירה נגזרת, אלא בעבירה
5 עצמאית העומדת על רגליה שלה. ולא רק זו, אלא שבסעיף 92 לחוק, המחוקק השווה את
6 מעמדו של מי שקושר או מי שמנסה לעבור עבירה של סיוע לאויב, למעמדו של מבצע עיקרי.

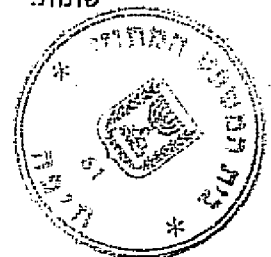
7
8 מה החומרה המיוחדת שמצא המחוקק לייחס לעבירה של סיוע לאויב במלחמה, כדי כך
9 שקבע בגינה עונש של מיתה (!!!) או של מאסר עולם? עונש כה כבד, שהמחוקק אף נכון
10 להטילו על מי שבפעולותיו לא עבר את סף הקשר או הנסיון?

11
12 התשובה היא, שהעבירה של סיוע לאויב במלחמה היא בנפשנו, היא נוגעת לעצם קיומה של
13 המדינה, לבטחונם של אזרחיה ותושביה, לסדרי השלטון והמשל.

14
15 4.5 הנה כי כן, בעבירות של סמים הכרנו את "שרשרת הסם", ובעבירות של סחר בנשים ידענו
16 את "שרשרת הסחר" - ע"פ 11196/02 פרודנטל נ. מדינת ישראל, דינים סד 955. ובימים
17 אלו, כאשר מחבלים מפגעים מתפוצצים בעיבורה של עיר, באוטובוסים ובבתי עסק,
18 נתודענו אל "שרשרת המוות". הורתה של השרשרת במסיתים, במתכננים, במממנים
19 ובמגייסים, המשכה ב"מהנדסים" במסייעים ובמסיעים, וסיומה של השרשרת בלחיצה על
20 המתג, בפיצוץ שאחריו קול דממה דקה וריח בשר חרוך.

21
22 מלחמה לנו בשרשרת המוות, כמלחמתנו של ישראל בעמלק. מלחמת חורמה ללא פשרות.
23 ובזירה המשפטית, גם על בית המשפט לעשות כמיטבו כדי לשבור את השרשרת, כל חוליה
24 וחוליה בה. לשם כך, רשאי וצריך בית המשפט ליצוק תוכן לעבירה של סיוע לאויב
25 במלחמה, והמחוקק פתח לבית המשפט פתח רחב כפתחו של אולם בהגדרת הסיוע, במילה
26 "לרבות". מכאן אנו למדים כי הסיוע לאויב פנים רבות לו, והוא יכול ללבוש צורות וחלופות

שונות.

31

בתי המשפט

פ 000189/03

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 12/01/2004

בפני הרב כב' השופטים: י' דר [אב"ד]
י' כהן
י' עמית

- 1 4.6 צא וראה כי במקרה שלפנינו, הנאשם לא הסתיר רצונו וכוונתו לסייע בביצוע פיגועים כנגד
2 אזרחי המדינה. בתחילה, קשר עם אחיו אסמעיל לבצע יחדיו פיגוע התאבדות בחיפה, ועל
3 קשר זה דיווח לאחיו חאפז שישב בחברון. הוא ביקש לערוך עם אחיו אסמעיל ניסוי, כדי
4 לבחון את האפשרות להפעיל מטען חבלה מרחוק באמצעות טלפון נייד. הוא הסכים לסייע
5 לאחיו חאפז לבצע פיגוע בישראל ולשם כך לעזור במציאת המטרה לפיגוע, בהכנסת המפגע
6 לישראל, בהסתרת מטען הנפץ ובהסעת המחבל מנקודה מסוימת אליה יובא על ידי אחיו
7 חאפז. וביום שקדם לפיגוע הנורא, לאחר שאחיו חאפז הודיעו בדבר הפיגוע שיתרחש
8 למחרת, השיב כי מבחינתו זה בסדר.
9
- 10 וביום הפיגוע עצמו, לאחר ששוחח עם חאפז אחיו והבין כי הוא והמחבל עושים דרכם לבצע
11 את הפיגוע לא דיווח לאיש על המפגע שנכנס בשערי העיר. על כך הורשע הנאשם גם בעבירה
12 של חיפוי ותמיהה היא, מה בחר הסניגור במהלך הטיעון לעונש, לטעון לתחולת הסייג
13 בסעיף 95(ג) לחוק העונשין לאחר שהנאשם הודה בעבירה זו. מכל מקום, ולמעלה מן
14 הצורך, נציין כי מאחר והמחבל המתאבד לא היה אחיו של הנאשם, ממילא לא עומד סייג
15 זה לנאשם [במאמר מוסגר נספר כי חאפז, אחיו של הנאשם, השיב נפשו לבוראו, בעקבות
16 פעולה של צה"ל].
17
- 18 4.7 לא נעלם מעינינו, כי לנאשם לא יוחס קשר לביצוע מתווה הפיגוע הספציפי בקו 37 וכי אין
19 הוא בגדר שותף או מסייע לפיגוע עצמו אלא בגדר מי שחיפה על המבצעים (ראה גם תגובת
20 המדינה לבקשת המשפחות השכולות, בעמוד לפני האחרון). אלא שלדידנו, המסכת
21 העובדתית כמפורט לעיל, בגינה הורשע הנאשם בעבירה של קשירת קשר לסיוע במלחמה
22 לאוייב, היא חמורה דיה, ועולה ממנה כי הנאשם פעל בדרך של התלהבות והזדהות, שכללה
23 יזמה, כדי להשתייך לשרשרת המוות.
24
- 25 לא למותר לציין, כי בתסקיר קצין המבחן לא ניתן ללמוד על הלך המחשבה של הנאשם.
26 בתסקיר יש אמירות כלליות על כך שהנאשם לא סבר תחילה שכוונתו של חאפז אחיו
27 רצינית. אך על דברים אלו לא חזר הנאשם בפנינו, אף לא בשלב הטיעון לעונש, כמו גם לא
28 הביע חרטה על מעשיו ועל מחדליו.
29
30
31

בתי המשפט

פ 000189/03

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 12/01/2004

בפני הרכב כב' השופטים: י' דר [אב"ד]
י' כהן
י' עמית

- 1 ידע כל מי שנוטל חלק בשרשרת המוות, לרבות מי שקושר ומנסה ליטול חלק באותה
- 2 שרשרת, כי אם ייתפס, נקה לא יונקה, וכי יהא צפוי לעונש חמור. אכן, בפסיקה שהוגשה
- 3 לנו על ידי הסניגור, הוטלו עונשים שנעו בין שש וחצי שנות מאסר לבין עשר שנות מאסר.
- 4 כך גם במקרים בהם הורשעו הנאשמים בעבירה של סיוע לאויב במלחמה או קשירת קשר
- 5 לסיוע לאויב במלחמה (ראה תפ"ח 1193/02 מ"י נ. נעמאן ואח'; תפ"ח 1059/02 מ"י נ.
- 6 מוסא חסונה ואח'; פי"ח 5067/02 מ"י נ. סופיאן ואח'). אלא שכל מקרה ונסיבותיו, מה עוד
- 7 שבשניים מהמקרים, הושג הסדר טיעון גם לגבי העונש או גבולותיו, וכלל נקוט בידינו שלא
- 8 להקיש מהסדרי טיעון באשר שיקוליה של התביעה עמה בכל הסדר.
- 9
- 10 בנוסף, עם חלוף הזמן, וכל עוד התופעה של פיגועים ומחבלים מתאבדים טרם עברה מן
- 11 הארץ, מצאנו להעלות את רף הענישה בעבירות כגון אלו.
- 12
- 13 מי שהעמיד עצמו מרצון, ביזמה ובנפש חפצה לרשות האויב ככלי, כדי שהאויב ישתמש בו,
- 14 ברעיונותיו וביוזמותיו, ויפעיל אותו לשם השגת מטרותיו, מי שהפך עצמו לכלי בידי אלה
- 15 המבקשים לרצוח ולפצוע בתושבי ישראל, עושה את החמור שבמעשים, ואת עונשו יש
- 16 למדוד בהתאם. מלבד הצורך שהעונש ישקף את החומרה שבמעשה, על העונש לשלוח מסר
- 17 מרתיע לכל מי ששוקל לשמש בעתיד ככלי ביד ארגונים המרצחים, לשם הוצאה לפועל של
- 18 פעולות חבלה ורצח.
- 19
- 20

סופו של דבר, שאנו מחליטים להטיל על הנאשם עונש של מאסר עולם.

זכות ערעור תוך 45 יום.

בית המשפט המחוזי חיפה
אגף מאסרי
שהתקבל זה נכון ומצוינים למיקור
1494
תאריך
24
מפקד ראשי

בית המשפט המחוזי חיפה
תפ"ח 1193/02
מ"י נ. נעמאן ואח'
3.10.11

ניתן היום י"ח בטבת, תשס"ד (12 בינואר 2004).

26
27
28
29

The image shows three circular official seals of the court. Each seal contains the text 'בית המשפט המחוזי חיפה' (District Court Haifa) and 'שופט' (Judge). The seals are stamped with handwritten signatures and dates. The rightmost seal includes the case number 'פ 000189/03 א 051'.

10.	SIGNATURE, JERUSALEM	10.	תל אביב, ירושלים
9.	SEAL/STAMP	9.	חותמת/חותמת
8.	NO 537467.	8.	ס'ח 537467
7.	BY	7.	על-ידי
6.	THE	6.	ביום
5.	MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS	5.	אשר במשרד החוץ
4.	SEAL/STAMP OF THE MINISTRY OF JUSTICE	4.	חותמת אשר משרד המשפטים
3.	ACTING IN THE CAPACITY OF	3.	העלן
2.	DOCUMENT HAS BEEN SIGNED BY MR./MS	2.	מסמך זה נחתם על ידי מר/מס
1.	STATE OF ISRAEL	1.	מדינת ישראל

16/11/2011
 LIDIA RABINOVICH
 משרד המשפטים
 משרד המשפטים

(CONVENTION DE LA HAYE 5 DU OCTOBRE 1961)
APOSTILLE

14-11-2011
 District Court, Hitz

14-11-2011
 District Court, Hitz

Date: 14.11.2011

I, Guy Shani
 Registrar of the Supreme Court,
 certify that the signature and seal
 appearing on the document overleaf
 are the signature and seal of
 Eyal Hen, Gen. Sec.

14.11.2011
 District Court, Hitz